

[Udenrigsministeren.]

med landbrugsvarer, som vi har haft med andre lande og også har haft med Sverige. Vi fik vel ikke ligefrem alle vore ønsker opfyldt, men der blev dog givet koncessioner til danske interesser, som kan være af praktisk værdi, og jeg tror, at grunden til dette videregående samarbejde blev lagt under mødet i Nordisk Råd i Oslo. Den opfordring, som Nordisk Råd vedtog, rekommandation nr. 17/1963, om, at de nordiske lande skulle vise gensidig hensyntagen og støtte hverandre, er efter min opfattelse blevet fulgt af Norge og Sverige, og det har afspejlet sig i de aftaler, vi har sluttet med de to lande, og som jeg derfor ser som et værdifuldt udtryk for ønsket om en fortsat udvidelse af det nordiske økonomiske samarbejde.

Finansministeren (Poul Hansen): Først vil jeg gerne over for det ærede medlem hr. Poul Møller bekræfte, at jeg har lovet en teknisk revision af loven om den almindelige omsætningsafgift inden dette kalenderårs udgang.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller beskæftigede sig i deres taler i går med den kendsgerning, at det for et år siden aftalte loft over statens udgifter i 1962-63 ikke har kunnet holde. Det har jo vist sig, at de skøn, der dengang blev foretaget over navnlig en række lovbundne udgifter og over de offentlige bygge- og anlægsarbejder, er blevet overskredet. Vi kender endnu ikke den helt nøjagtige størrelse af overskridelserne, men jeg kan da i hvert fald sige, at de har ikke nær det omfang, som det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte. Det økonomiske sekretariat har netop nu udarbejdet en oversigt til finansudvalget, opstillet på samme måde som det skøn, der i fjor dannede grundlag for aftalen om udgiftsloftet. Når der tages hensyn til nogle omposteringer af bogholderimæssig art, viser denne oversigt en overskridelse på 320 mill. kr. Så vidt jeg forstod det ærede medlem hr. Poul Møller i går, har han altså anbragt sig på et niveau, som er 50 pct. for højt. Jeg ved ikke, om det er en slags målestok for de overdrivelser i agitatorisk hensigt, det ærede medlem betjener sig af.

Når man kritiserer, at der ikke på et tidligere tidspunkt er givet meddelelse om overskridelserne, kan jeg hertil svare, at jeg mener, at jeg på et ret tidligt tidspunkt både her i tinget og i finansudvalget har ladet forstå, at der kunne komme overskridelser på de lovbundne udgifter. Den mere konkrete størrelse heraf har vi først temmelig sent fået overblik over og derfor været ude af stand til at meddele. Som jeg sagde ved anden behandling af tillægsbevillingslovforslaget, er jeg med kritikterne skuffet over, at de i foråret 1962 anlagte skøn over udgifterne ikke var mere nøjagtige og sikre. Jeg må også gentage, hvad jeg sagde dengang, at overskridelserne ikke er tegn på, at regeringen blot har ladet stå til. Der er tværtimod som også nævnt her i dag af den højtærede statsminister holdt meget stærkt igen, og det er en linje, som fortsat følges.

Det, der så kan være grund til at se på i forbindelse med denne diskussion om udgiftsloftet, er efter min opfattelse to ting. Vi kan prøve på at se lidt på, hvorfor skønnet svigtede, og vi kan navnlig se på, hvad der er at gøre, og hvad vi har til hensigt at gøre for at opnå en mere sikker budgetlægning fremover.

Hvad nu det første angår, vil jeg gøre opmærksom på, at der jo som et supplement til tillægsbevillingslovforslaget i de senere år er udarbejdet skøn, hvorved man har søgt at tilvejebringe et realistisk overslag over de samlede forventede indtægter og udgifter for vedkommende finansår. Med støtte i disse skøn har man på finanslovforslaget opført reserver til imødegåelse af løn- og prisstigninger samt forventede tillægsbevillinger. De i februar udarbejdede skøn er normalt offentliggjort i den økonomiske årsoversigt og meddelt folketinget i marts måned. Disse skøn, suppleret med de udgifter og indtægter, der har været betinget af senere vedtagne lovgivning, har gennem en årrække i det store og hele været i god overensstemmelse med de senere regnskabstal. Udsvingene, der for budgettet som helhed som regel kun har været 1-2 pct., har været af forskellig størrelse inden for de forskellige områder. Specielt har erfaringerne vist, at det har været vanskeligt at skønne over de samlede udgifter til bygge- og anlægsarbejder; men